

Riktlinjer om basrisk

Inledning

- 1.1. I enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (nedan "Eiopa-förordningen") ⁽¹⁾ har Eiopa utarbetat riktlinjer om basrisk.
- 1.2. Riktlinjerna hänvisar till artiklarna 104 och 105 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan "Solvens II") ⁽²⁾.
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.4. Dessa riktlinjer syftar till att öka konvergensen mellan medlemsstaternas tillsynspraxis och stödja företag i beräkningen av sitt kapitalkrav för marknadsrisken under Solvens II.
- 1.5. Dessa riktlinjer gäller företag och yrkesverksamma som ansvarar för behandlingen av riskreduceringstekniker i samband med beräkningen av solvenskapitalkravet med hjälp av standardformeln.
- 1.6. Målet är att öka konsistensen och konvergensen av yrkesmässig praxis som rör behandling av riskreduceringstekniker i beräkningen av solvenskapitalkravet för företag av alla typer och storlekar.
- 1.7. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.
- 1.8. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Riktlinje 1 – Riskreduceringstekniker utan väsentlig basrisk.

- 1.9. Företag bör anse att en riskreduceringsteknik inte leder till väsentlig basrisk om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Exponeringen som täcks av riskreduceringstekniken är tillräcklig i likhet med företagets exponering.
 - (b) Värdeförändringarna för exponeringen som täcks av riskreduceringstekniken återspeglar ingående värdeförändringarna för företagets riskexponering vid en omfattande uppsättning riskscenarier, inklusive scenarier som är förenliga med den konfidensnivå som anges i artikel 101.3 i Solvens II-direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

Riktlinje 2 – Finansiella riskreduceringstekniker: bedömningskriterier för väsentlig basrisk

1.10. Innan företaget tar hänsyn till finansiella riskreduceringstekniker vid beräkningen av solvenskapitalkravet med standardformeln bör det bland annat bedöma

- (a) väsentligheten hos basrisken med hänvisning till exponeringen som täcks av riskreduceringstekniken och företagets riskexponering utan att beakta andra balansposter, om det inte finns ett kontinuerligt och konsistent förhållande mellan andra balansposter och företagets riskexponering,
- (b) likvärdigheten hos arten av exponeringarna enligt riktlinje 1, genom att som minst ta hänsyn till typen, villkoren och bestämmelserna för de instrument eller arrangemang som berörs och de regler som styr de marknader där deras priser är noterade eller som tillhandahåller data för deras värdering,
- (c) värdeförändringar för exponeringar enligt en omfattande uppsättning riskscenarier enligt riktlinje 1, inklusive samtliga scenarier i relevanta moduler eller undergrupper inom standardformeln genom att åtminstone ta hänsyn till
 - (i) graden av symmetri bland båda exponeringarna,
 - (ii) icke-linjära beroenden under scenariot,
 - (iii) all relevant asymmetri i beteendena i fall där undergrupper för risk med både uppåt- och nedåtstressar tillämpas,
 - (iv) nivåerna av diversifiering hos respektive exponering,
 - (v) alla relevanta risker som inte uttryckligen täcks i standardformeln,
 - (vi) hela fördelningen av utbetalningar som gäller för riskreduceringstekniken.

1.11. Riskreduceringstekniken bör anses medföra väsentlig basrisk om ovanstående bedömning inte ger tillräckliga bevis på att de värdeförändringar hos exponeringen som täcks av riskreduceringsteknikerna avspeglar alla väsentliga värdeförändringar i företagets riskexponering.

1.12. Om villkoren och bestämmelserna för en riskreduceringsteknik anger ett tak för den maximala skyddsförlusten i form av en andel av den första exponeringen, bör företag tillämpa bedömningen endast på den andel som omfattas av riskreduceringstekniken vid fastställande av huruvida basrisken är väsentlig.

Riktlinje 3 – Riskreduceringstekniker för försäkring utan väsentlig basrisk

1.13. Innan hänsyn tas till riskreduceringsteknik för försäkringen vid beräkningen av solvenskapitalkravet med standardformeln, bör företag identifiera om återförsäkrings- eller specialföretagsarrangemangen skiljer sig från företagets försäkringsavtal genom en omfattande uppsättning riskscenarier som orsakas av skillnader i villkor och bestämmelser.

- 1.14. Företag bör uppfatta basrisken som härrör från valutamismatch som väsentlig när exponeringen som omfattas av försäkringens riskreduceringsteknik uttrycks i en annan valuta än företagets riskexponering, såvida inte berörda valutor är knutna inom en tillräckligt smal korridor eller den fasta växelkursen finns med i återförsäkringsavtalet.
- 1.15. Om det finns en väsentlig basrisk som härrör från en -valutamismatch enligt punkt 1.14 bör företag inte tillåta användning av riskreduceringstekniken vid beräkningen av solvenskapitalkravet, såvida inte bestämmelserna i artikel 86 i genomförandeåtgärderna tillämpas⁽³⁾.

Efterlevnads- och redovisningsregler

- 1.16. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen, ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.17. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt regelverk och tillsynsytem på ett lämpligt sätt.
- 1.18. De behöriga myndigheterna ska meddela Eiopa att de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, eller i annat fall ange skälen till att de inte följer dem, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts.
- 1.19. Om Eiopa inte har fått något meddelande från en myndighet inom denna tidsfrist kommer behöriga myndigheter att anses bryta mot bestämmelserna och rapporteras i enlighet med det.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.20. Dessa riktlinjer ska bli föremål för omprövning av Eiopa.

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797